

พระประสงค์ที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า – เพื่อได้อาณาจักรแห่งปุโรหิต - ชนชาติบริสุทธิ์

(อชด. 19:5-6; 1 ปต. 2:5, 9; ยชย. 61:6; รม. 12:1;

วว. 1:6; 5:10; 20:6)

I. แผนการและการทรงเรียกของพระเจ้าไม่อาจยกเลิกได้

(รม. 11:29; อถุ. 23:19; มลค. 3:6; ยชย. 46:9-10; วว. 1:4, 8)

II. เมื่อเดิม พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายและพระลักษณะของพระองค์ (ยนช. 1:26a, 27; 5:1; 9:1-6)

A. เพื่อสำแดงสง่าราศีของพระเจ้า (1 กธ. 11:7; 1 ตธ. 3:16; รม. 3:2; กช. 1:15; 2 กธ. 4:4; ฮบ. 1:3a; ยส. 1:18; 14:9)

B. เพื่อครอบครองสิ่งทรงสร้างทั้งหลายของพระเจ้า (ยนช. 1:26; 9:1-2; บพส. 2:1-9; บพส. 8:3-9; ฮบ. 2:5-10)

1. พระเจ้าได้มอบอำนาจปกครอง สง่าราศี และอาณาจักรให้พระคริสต์ (ดนอ. 7:14; อฟ. 1:20-23; วว. 5:5-10)

2. สิทธชนก็จะได้รับอาณาจักรเป็นมรดกสืบไปเป็นนิตย์เช่นกัน (ดนอ. 7:18, 22, 27)

C. โดยการมีส่วนในต้นไม้แห่งชีวิตและน้ำแห่งชีวิต (ยนช. 2:9-12; บพส. 46:4; วว. 22:1-2, 14, 17)

1. พระเยซูคริสต์ - พระวาทะของพระเจ้า เป็นชีวิตนิรันดร์ (ยส. 1:1, 4; 14-17; 6:27, 35, 40-41, 47-51; 10:10; 14:6)

2. พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นน้ำแห่งชีวิต (ยส. 4:10-14; 7:37-39) - หินที่ถูกตี (1 กธ. 10:4)

III. พระประสงค์ของพระเจ้าที่นำประชากรของพระองค์ออกจากอายชูปโต (อชด. 19:4-6)

A. เพื่อให้พวกเขาเป็นสมบัติล้ำค่าพิเศษของพระองค์เหนือกว่าชนชาติต่างๆ

B. กระทำให้พวกเขาเป็นอาณาจักรแห่งปุโรหิตและชนชาติบริสุทธิ์

1. พระองค์ได้เลือกสรรซีโอน (เยรูซาเล็มฝ่ายแผ่นดินโลก)

a. เมืองแห่งพระมหากษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ (บพส. 48:2; บพส. 47)

b. เมืองแห่งงานเลี้ยงเทศกาลต่างๆที่กำหนดไว้แล้ว (ยชย. 33:20)

2. ได้แต่งตั้งอาโรนและบุตรทั้งหลายของเขาให้ปรนนิบัติพระองค์ในฐานะปุโรหิต (อชด. 28:1; อถุ. 18:7)

3. เตือนเหล่าปุโรหิตให้ปรนนิบัติเป็นที่พอพระทัยด้วยถวายเกียรติและด้วยความยำเกรงพระเจ้า (ลวต. 10:1-2; ฮบ. 12:28-29)

C. นิमितของคัมภีร์ที่บของคำในชะคาระยาบที่ 4

1. คัมภีร์ที่บ - เล็งถึงการฟื้นฟูการก่อสร้างบ้านพระเจ้า (วิหาร) ในเยรูซาเล็มโดยผู้ที่กลับมาจากการเป็นเชลย

2. นำพาโดยชะรูบาเบลและยะโฮชูอะ - เล็งถึงฐานะกษัตริย์และฐานะปุโรหิต

3. พระคริสต์ ผู้ทรงพระนามว่า “กิง” - พระองค์ทรงเป็นทั้งกษัตริย์และมหาปุโรหิต (ชคร. 6:11-15)

IV. ในยุคพันธสัญญาใหม่ – การสำเร็จเป็นจริงของแผนการพระเจ้าได้ถูกเปิดเผยในพระคำอัครสาวก (กษ.

2:12-17; ฮบ. 8:4-5; 10:1)

A. การมาถึงของอาณาจักรสวรรค์ (มธ. 3:2; 4:17)

B. คริสตจักรที่ถูกก่อสร้างโดยพระคริสต์ คืออาณาจักรสวรรค์ (มธ. 16:18-19; 18:18)

1. ซีโอน, 耶รูซาเล็มฝ่ายสวรรค์ เมืองของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ (ฮบ. 12:22-24, 28-29)
 - a. เข้ากับพระคริสต์ผู้เป็นศิลามุมเอก (1 ปต. 2:7)
 - b. ศิลา นั้นถูกมนุษย์ปฏิเสธ แต่พระเจ้าทรงเลือกไว้และเป็นศิลาเลิศ (1 ปต. 2:4)
2. ถูกก่อสร้างเข้าด้วยกัน ด้วยหินที่มีชีวิตที่ถูกเปลี่ยนแปลงแล้ว กลายเป็นวิหารฝ่ายวิญญาณ ปุโรหิตหลวง บริสุทธิ ชนชาติบริสุทธิ ประชาชนพิเศษ และกลายเป็นคัมภีร์ที่ปดองคำ (1 ปต. 2:5-9)
 - a. ร่วมกับพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมหาปุโรหิตฝ่ายสวรรค์ผู้ยิ่งใหญ่และทรงสง่าราศี (ฮบ. 4:14) ตามอย่าง มัลคีเซเด็ค
 - i. กษัตริย์แห่งความชอบธรรมและกษัตริย์แห่งสันติสุข (ฮบ. 7:2-3, 16-17, 21, 26-28; Jer. 23:5)
 - ii. ช่วยทูลวิงวอนต่อพระเจ้าพระบิดาในสวรรค์เพื่อเราอยู่ตลอด
 - iii. เพื่อช่วยเราให้รอดถึงที่สุด โดยชีวิตของพระองค์
 - b. ทรงเป็นบุตรมนุษย์ ดำเนินอยู่ท่ามกลางคัมภีร์ที่ปดองคำ (ว. 1-3)
3. การชุมนุมของงานเลี้ยงเทศกาล
4. อาณาจักรที่ไม่รู้วันไหว

C. ในหนังสือวิวรณ์ (ว. 1:5b-6; 5:10; 2:26-27; 3:21; 12:5; 19:11-16; 20:4, 6; 22:1-5)

1. การสำเร็จครบถ้วนของแผนการพระเจ้ากับมนุษย์
2. เมืองบริสุทธิ 耶รูซาเล็มใหม่ – พลัปลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์
 - a. มีสง่าราศีของพระเจ้า
 - b. พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระเมษโปดกเป็นศูนย์กลาง
 - c. มีแม่น้ำที่ใสบริสุทธิที่เป็นน้ำแห่งชีวิต และมีต้นไม้แห่งชีวิต
3. ผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์ในฐานะปุโรหิต
4. พวกเขาจะปกครองตลอดไปเป็นนิตย์

V. การเป็นปุโรหิต เป็นพันธสัญญาของพระเจ้ากับพวกเลวี (มลค. 2:1-9)

A. ปุโรหิตได้ถูกกล่าวต่อทันที หลังจากมีคำสั่งเกี่ยวกับพลัปลา (ฮซด. 27-28)

B. พันธสัญญาของพระเจ้ากับเลวี <ปุโรหิต> จะต้องดำรงอยู่ต่อไป

1. พันธสัญญาแห่งชีวิตและสันติสุข
2. ปรนนิบัติเป็นที่ขอบพระทัย ด้วยความเคารพและยำเกรงพระเจ้า (มลค. 1:6-10; ฮบ. 12:28; ยชย. 11:1-5)
3. ทำให้ความบริสุทธิและการเป็นอย่างพระลักษณะของพระเจ้าถึงที่สำเร็จครบถ้วน
 - a. แสวงหาสันติสุขและความบริสุทธิ (1 ปต. 1:13-17)

- b. ทำให้ความบริสุทธิ์สำเร็จครบถ้วนด้วยความยำเกรงพระเจ้า – ได้รับการแบ่งแยกให้บริสุทธิ์อย่างครบถ้วน (ฮบ. 12:5-11, 14; 2 กอ. 6:14-18; 7:1; 1 ทธ. 5:22-24, 27; อฟ. 1:4; 5:25-27; 2 ปต. 3:10-11, 14)
4. ได้รับความรอดจนถึงที่สุด – เติบโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่
 - a. โดยชีวิตของพระองค์ (รม. 5:10; รม. 8; อฟ. 4:12-15; กซ. 1:28; ฮบ. 6:1; วว. 14:1-5)
 - b. ถอดแบบและเปลี่ยนแปลงเข้าสู่พระฉายอันมีสง่าราศีของพระเยซูคริสต์ (ฆต. 4:19; รม. 8:28-30; 12:1-2; 2 กอ. 3:14-18)
5. องค์พระผู้เป็นเจ้า (ผู้กำลังเสด็จมา) เป็นเหมือนกับไฟของช่างหลอมและสนุ่ของช่างชักฟอก (มลค. 3:1-4; ซคร. 13:9)

VI. การถวายเป็นของปุโรหิต (อซด. 28-29; ลวต. 8)

A. ความหมายของ “การถวายเป็น”

1. *qadash* – แบ่งแยกออกมา <แยก, เตรียมตัว, อุทิศ, บริสุทธิ์ > (อซด. 29:1)
2. *millu' **מלוא*** – วางไว้ในมือ (อซด. 29:22-24)

B. ชูตปุโรหิตอันบริสุทธิ์ – เพื่อสง่าราศีและความมั่งคั่ง

1. ถอดทิ้งมนุษย์เก่าและสวมใส่มนุษย์ใหม่ คือพระคริสต์ (รม. 13:14; ฆต. 3:27; อฟ. 4:21-24ff.; กซ. 3:10-12ff.; ยชย. 61:10; โยบ 29:14; บพส. 132:9; วว. 19:8)
2. ชูตอันบริสุทธิ์สำหรับอาโรน (มหาปุโรหิต) – แบบเลี้ยงถึงพระคริสต์ผู้เป็นมหาปุโรหิตฝ่ายสรวงศ์ผู้ยิ่งใหญ่ (อซด. 28:2-39)
3. บุตรชายของอาโรน – แบบเลี้ยงถึงเราทั้งหลายผู้เป็นปุโรหิต (ฮบ. 2:13, 17; ยชย. 8:18) – ชูตเรียบง่ายกว่า – เสื้อคลุม, สายรัดเอว (รัดประคด), มาลา (หมวก), กางเกง ล้วนทำจากผ้าลินินเนื้อละเอียด (อซด. 28:40-43)
4. เพื่อไม่ให้พวกเขาทำผิดและต้องตาย (ดูเพิ่มเติม : มธ. 22:12-13)

C. พิธีการมอบถวายเป็น (อซด. 29; ลวต. 8)

1. ปุโรหิตต้องได้รับการชำระด้วยน้ำก่อน
2. วัหนุ่มตัวหนึ่งสำหรับเครื่องบูชาไถ่บาป – เครื่องบูชาไถ่บาปอันเข้มแข็ง
3. แกะตัวผู้สองตัวที่ปราศจากตำหนิ; ตัวหนึ่งสำหรับเครื่องบูชาเผาครบ และอีกตัวหนึ่งสำหรับการมอบถวาย
4. ขนบั้งไร่เชื้อ, ขนบก้อนไร่เชื้อผสมด้วยน้ำมัน และขนม้วนไร่เชื้อขโลมด้วยน้ำมัน
5. พิธีใช้เวลาเจ็ดวัน (อซด. 29:35; ลวต. 8:33-35)

VII. การปรนนิบัติของปุโรหิต (ยอค. 44:17-31)

- A. ข้อเรียกร้องคือให้สวมชูตปุโรหิต (ฮบ. 10:19-23)
- B. นำเครื่องบูชาที่ดีที่สุดมาถวายแด่พระเจ้า (มลค. 1:8; ลวต. 22:19-25; พบญ. 15:21)
- C. ปุโรหิตคือผู้ส่งสาส์นของพระยะโฮวาจอมพลโยธา (ยชย. 6:1-8; มลค. 2:6-7)

1. ริมฝีปากของปุโรหิตควรสงวนไว้สำหรับความรู้
 2. บัญญัติแห่งความจริงต้องอยู่ในปากของเขา
 3. ไม่ควรมีความอยุติธรรมที่ริมฝีปากของเขา
 4. เขาต้องดำเนินร่วมกับพระเจ้าในสันติสุขและความเที่ยงตรง
 5. ช่วยคนมากมายให้พ้นจากความบาป
 6. พวกเขาควรเป็นผู้ปรนนิบัติแห่งพันธสัญญาใหม่ – ไม่ใช่ตามตัวอักษร แต่ตามพระวิญญาณ (2 กอ. 3 & 4)
- D. ปุโรหิตไม่ควรโกนศีรษะหรือไว้ผมยาวก็ได้ แต่ต้องหมั่นตัดผมให้เรียบร้อย
- E. ปุโรหิตจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นเมื่อเข้าสู่ลานชั้นใน
- F. เกี่ยวกับการสมรส (แต่งงาน) ของปุโรหิต (ยอค. 44:22)
- G. เมื่อมีข้อขัดแย้ง เขาต้องตัดสินตามคำพิพากษาของพระเจ้า
- H. พวกเขาต้องไม่ถูกทำให้เป็นมลทินด้วยความตาย (ดู อถฐ. 19)
- I. พระเจ้าเป็นมรดกของเขา
- J. พวกเขาจะได้กินจากเครื่องถวายบูชาและของถวายทุกอย่างในอิสราเอล – เขาจะไม่กินสัตว์ที่ตายเองตามธรรมชาติ หรือถูกฉีกโดยสัตว์ป่า
- VIII. **การปรนนิบัติที่ล้ำค่าที่สุดของปุโรหิตที่บรรยายไว้สำหรับซาโดก (ยอค. 44:15-17)**
- A. ผู้ที่ยังคงสัตย์ซื่อต่อพระองค์ซึ่งเทียบกับผู้ที่ไม่สัตย์ซื่อ (ยอค. 44:12-13; 22:26; ตัวอย่างเช่น เอ็ลยาคิม และเซ็บนา ในเยซาเยา 22:15-17, 19-24)
- B. เข้ามาใกล้พระเจ้าเพื่อปรนนิบัติพระองค์ต่อเบื้องพระพักตร์
1. เข้ามาใกล้โต๊ะของพระองค์ เพื่อถวายไขมันและเลือด (ลวต. 3:16-17; ยอค. 41:22; 44:7; มลค. 1:7)
 2. สัตย์ซื่อในทุกสิ่งในบ้านของพระเจ้า (ฮบ. 3:1-6)
- C. รักษาข้อปฏิบัติของของบริสุทธิ์ทุกอย่างในสถานศักดิ์สิทธิ์ คือที่บริสุทธิ์และที่บริสุทธิ์ที่สุด (ยอค. 44:13)
- IX. **ถ้าถ่านของวัวแดง (อถฐ. 19) ชั้นตอนพิเศษและเป็นเอกลักษณ์ของการชำระบริสุทธิ์เนื่องจากสิ่งไม่สะอาด (มลทิน) ที่เกิดจากการสัมผัสความตาย (ร่างกายที่ตายแล้ว)**
- A. ความตายเป็นมลทินที่เลวร้ายที่สุด (รม. 5-8; 1 กอ. 15:21-22, 26; อฟ. 2:1-3; 4:17-19; ฮบ. 9:13-14; วอ. 3:1-6) – ดูข้อ VII-H & J
- B. ภูมิหลังของอถฐโม 19
1. การกบฏของโครา, ดาธาร์ และอะบิราม (อถฐ. 16)
 2. ไม้เท้าของอาโรนที่มีดอก (อซด. 7:12; อถฐ. 17:6-10)
- C. การถวายวัวแดง
1. นำวัวแดงที่ปราศจากตำหนิหรือพิการ ที่ยังไม่ได้เข้าเทียมแอก (อถฐ. 19:2)
 - a. วัวแดงเป็นตัวเมีย - ทำให้ชีวิตเกิดขึ้น (เช่นเดียวกับชื่อสวาโน ในยช 3:20)
 - i. แตกต่างจากวัว (ตัวผู้) ที่เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป

- ii. วัวแดงยังหมายถึง “เครื่องบูชาไถ่บาป” (อถฐ. 19:9) เพราะว่าคุณภาพมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับความตาย (รม. 5:12; 6:23a)
 - b. อ่อนเยาว์และปราศจากตำหนิ และยังไม่เคยได้เข้าเทียมแอก (ลวต. 22:19-20; อถฐ. 19:2)
 - c. สีแดงสดใสทั้งตัว - ไม่ได้เล็งถึงโลหิตชำระล้าง แต่เล็งถึงชีวิตที่บริบูรณ์ สดใหม่ และมีสุขภาพดี (ลวต. 17:14)
 - d. แบบเลี้ยงที่สมบูรณ์แบบเลี้ยงถึงพระเยซู
 - D. อาลีเอเซอร์ผู้ปุโรหิตต้องนำวัว “ออกมาข้างนอกค่าย” และฆ่าเสียต่อหน้าเขา – หมายถึงคำอภัยอย่างเต็มที่ถึงพระเยซูว่าทรงถูกฆาตกรรมเป็นวัวแดง (ฮบ. 13:12; อถฐ. 19:3)
 - 1. เขาต้องประพรมโลหิต 7 ครั้ง ตรงด้านหน้าของพลับพลา (ข้อ 4)
 - 2. วัวต้องถูกเผาให้หมดต่อหน้าเขา : หนัง, เนื้อ, เลือด และอวัยวะ (ข้อ 5)
 - 3. ต้องโยนไม้สน และต้นหุสบกับด้ายสีแดงเข้าไปในไฟที่เผาวัวนั้น* (ข้อ 6)
 - E. อาลีเอเซอร์ผู้ปุโรหิต ผู้เผาวัว และผู้ที่เก็บเถ้าแห่งวัว ต้องซักเสื้อผ้าของตนในน้ำ และชำระตัวในน้ำ และจะยังคงเป็นมลทินจนถึงเวลาเย็น (ข้อ 7-10)
 - F. เถ้าของวัว ให้นำไปไว้ภายนอกค่ายในที่สะอาด (ข้อ 9)
 - G. ผู้ใดที่สัมผัสศพคนตายจะเป็นมลทินอยู่เจ็ดวัน (ข้อ 11)
 - 1. เขาต้องชำระตัวให้สะอาดด้วยน้ำสำหรับชำระในวันที่สามและวันที่เจ็ด หลังจากนั้นเขาจึงจะสะอาด (ข้อ 12)
 - 2. มิฉะนั้น, เขาจะยังเป็นมลทิน และต้องตัดออกจากพวกยิสราเอล (ข้อ 13)
 - H. กฎหมายและข้อบังคับต่างๆเกี่ยวกับขั้นตอนการชำระให้บริสุทธิ์ (ข้อ 14-22)
- X. หมายถึงคำอภัยของเวลาที่ประกาศการพิพากษาของพระเจ้า (มธ.16:3)
- A. ในสวรรค์
 - 1. การพิพากษาอายุขุมปโต (ยอค. 32:7-8)
 - 2. การพิพากษาบาบิโลน (ยชย. 13:10)
 - 3. การพิพากษานีนาเวห์ (อาโมส 8:9 – อาโมสเป็นผู้ที่อยู่ร่วมสมัยเดียวกับโยนาห์ในเวลานั้น)
 - 4. ในช่วงเวลาที่พระเยซูถูกตรึงที่ไม้กางเขน (ลก.23:44-45a)
 - 5. ในเวลาที่ตราที่หกถูกเปิดออก (วว. 6:12-13)
 - 6. ในช่วงวันแห่งพระพิโรธอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและอะระมะเมโดน (โยเอล 2:10; 3:15; มธ. 24:29-31; มก. 13:24-25; ลก. 21:25-28)
 - B. ในประเทศอิสราเอล - วัวแดง (อถฐ. 19:12)
 - C. ในการเมืองโลก - การสิ้นสุดของประชาธิปไตย (ดนอ. 2:41-45; 2 ธก. 2:1-12)

*ไม้ซีดาร์ (จูนิเปอร์) – ยางไม้เป็นสารกันบูดป้องกันการเน่าเปื่อย

สีแดง – สีแดงสดมีความเกี่ยวข้องกับชีวิต ความมีชีวิตชีวา และสุขภาพ

ต้นหุสบ – ใช้สำหรับชำระล้าง ซึ่งคนโบราณรู้จักกันในการรักษาโรคเรื้อน (ลวต. 14:6-7)